

164. Lov om optagelse af statslån i udlandet. (Økonomi- og budgetminister *Per Hækkerup*). Lov nr. 222 af 7. juni 1972.

Fremsat	$\frac{19}{5}$	F. sp.	6010	Forslag som fremsat	A. sp.	7815
1. beh.	$\frac{26}{5}$	- -	6397	Forslag som vedt.	C. -	767
2. -	$\frac{31}{5}$	- -	6559			
3. -	$\frac{2}{6}$	- -	6870			

Partiernes ordførere: Lysholt Hansen, Hans Kjær, Damsgaard, Grethe Philip og Lütken.

Ved loven bemyndiges økonomi- og budgetministeren til at optage lån i udlandet til et samlet beløb af indtil 1.000 mill. kr. i udenlandsk valuta.

Om baggrunden for denne lånebemyndigelse oplyste økonomi- og budgetministeren i sin skriftlige fremsættelse følgende:

„Ved lov nr. 493 af 26. november blev økonomi- og budgetministeren bemyndiget til at optage statslån i udlandet til et samlet beløb af 1.000 mill. kr. På tidspunktet for lovens vedtagelse resterede af den tidligere lånebemyndigelse ifølge lov nr. 269 af 9. juni 1971 et beløb på ca. 851 mill. kr. Af den samlede lånebemyndigelse på omkring 1.851 mill. kr. er anvendt 1.364 mill. kr. til optagelse af lån. Der rester herefter en lånebemyndigelse på ca. 487 mill. kr.

Selv med en væsentlig forbedring af betalingsbalancen vil finansieringsbehovet fortsat ligge på et højt niveau, idet der foruden underskuddet på vare- og tjenestebalancen skal skaffes valutarisk dækning for betaling af renter og afdrag til udlandet samt u-landsbistand. I bemærkningerne til lovforslaget er der nærmere redegjort for rente- og afdragsbetalingerne på den offentlige gæld i en 10-års periode.

Uanset at valutareserverne i det sidste halve år er forøget væsentligt, vil en fortsat langfristet låntagning være ønskelig også under hensyn til den meget store private kortfristede bruttogæld til udlandet, der pr. 31. december 1971 blev opgjort til ca. 12 milliarder kr.

Med de i december 1971 og foråret 1972 indgåede aftaler vedrørende det internationale valutasytem er der skabt grundlag for en vis stabilisering af valutakurserne. Men det er nødvendigt fortsat at være sikret imod perioder med ustabilitet og uro på valutamarke-derne.

Det må derfor forudses, at staten i tiden indtil oktober 1972 for at tilgodese behovet for udenlandsk valuta optager udenlandske lån med et samlet provenu af en størrelse, der udtømmer den eksisterende lånebemyndigelse. Da de hidtidige erfaringer med lånoptagelser på det internationale kapitalmarked viser, at det kan være ønskeligt eller endog nødvendigt for bedst muligt at udnytte de skiftende markedsforhold at have en rimelig dispositionsfrihed med hensyn til